

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 306: Căn Và Trần Đối Nhau, Gọi Là Lục Nhập. Sở Dĩ Cho Là Có Sự Nhập Vào Nhau, Là Do Tâm Thức Sanh Khởi Phân Biệt Vậ. Nay Nói Là Chẳng Nhập, Là Để Làm Sáng Tỏ Ý Rằng Vị Ấy Đã Buông Xả Được Tình Thức. Tuy Gọi Là Nhập Lưu, Mà Kỳ Thật Không Có Chỗ Để Nhập
Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 024)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Căn trần tương đối, danh vi lục nhập, sở dĩ tương nhập giả, thức vi phân biệt cố. Kim viết bất nhập, minh kỳ năng không tình thức hỷ. Tuy danh nhập lưu, nhi thực vô sở nhập.】

(Dịch nghĩa: Căn và trần đối nhau, gọi là lục nhập. Sở dĩ cho là có sự nhập vào nhau, là do tâm thức sanh khởi phân biệt vậy. Nay nói là chẳng nhập, là để làm sáng tỏ ý rằng vị ấy đã buông xả được tình thức. Tuy gọi là Nhập Lưu, mà kỳ thật không có chỗ để nhập.)

Có thể thấy rằng, “Nhập Lưu” chỉ là một danh từ mà thôi. Ý nghĩa của chữ “Nhập”, chúng ta cần phải làm cho thật rõ ràng.

Căn và trần đối nhau, ví dụ như đối tượng mà nhãn căn đối diện thì gọi là sắc trần, cái mà mắt tiếp xúc chính là Sắc; tất cả những gì mắt thấy đều gọi là sắc, dùng chữ này để làm đại biểu, hễ mắt thấy đều gọi là sắc. Tai nghe thì gọi là thanh, đều dùng một chữ để làm đại biểu.

Cách nhập như thế nào? Chúng ta nhìn thấy bông hoa này, hoa có phải thật sự nhập vào trong không? Không có! Bạn có nhập vào trong nó không? Rõ ràng hoa ở bên ngoài, không hề chạy vào bên trong chúng ta, làm sao mà nhập vào được?

“Thức vi phân biệt” (Thức là phân biệt), cái thức này là Đệ lục ý thức. Đệ lục ý thức khởi tác dụng gì? Tác dụng phân biệt. Đây là người, kia là vật; đây là hoa, kia là lá; phân biệt là Đệ lục ý thức, chấp trước là Đệ thất thức. Đệ lục thức

chỉ quản việc phân biệt, nó không chấp trước; Đệ thất thức chấp trước, Mạt-na thức chấp trước. Cái bệnh phân biệt thì rất nhẹ, chấp trước mới là nghiêm trọng.

Cho nên Thế Tôn dạy cho tất cả chúng ta, dạy ngài Tu Bồ Đề thực ra chính là dạy cho chúng ta: “Vân hà hàng phục kỳ tâm?” (Làm sao hàng phục tâm ấy?). Là không chấp trước. [Nếu không chấp trước] thì vọng tâm của chúng ta sẽ không còn sự dao động quá lớn nữa. Tất cả pháp đều không chấp trước, vậy thì đúng rồi.

“Kim viết bất nhập” (Nay nói chẳng nhập), người Nhập Lưu mà thật không có chỗ nhập. Ý nghĩa của câu này, trong phần chú giải có nói: Chữ ‘Minh’ nghĩa là minh bạch, làm sáng tỏ. Làm sáng tỏ rằng vị ấy đã buông bỏ được tình thức, không còn chấp trước nữa. Tình thức chính là Đệ lục ý thức, Đệ thất thức. Nói cách khác, các ngài có thể ở ngay trong cảnh giới mà không phân biệt, không chấp trước, cái này gọi là Nhập Lưu.

Trên thực tế đâu có chỗ nhập? Năng nhập, Sở nhập đều không có. Gọi nó là Nhập Lưu, bởi vì chư Phật Bồ Tát, Thanh Văn, Duyên Giác đối với tất cả pháp đều không chấp trước, ngài (Tu Đà Hoàn) cũng không chấp trước rồi, đây là dòng thánh (Thánh nhân chi lưu), là ý nghĩa như vậy.

Nếu chúng ta cũng không chấp trước nữa, nói lời thật thà, chúng ta niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, công phu cao hơn Tu Đà Hoàn nhiều lắm. Đệ tử của Phật Di Đà, điều đó không giống nhau đâu!